

465

SPOMENICA

HRVATSKO-SLAVONSKOGA

ŠUMARSKOGA DRUŽTVA

U ZAGREBU.

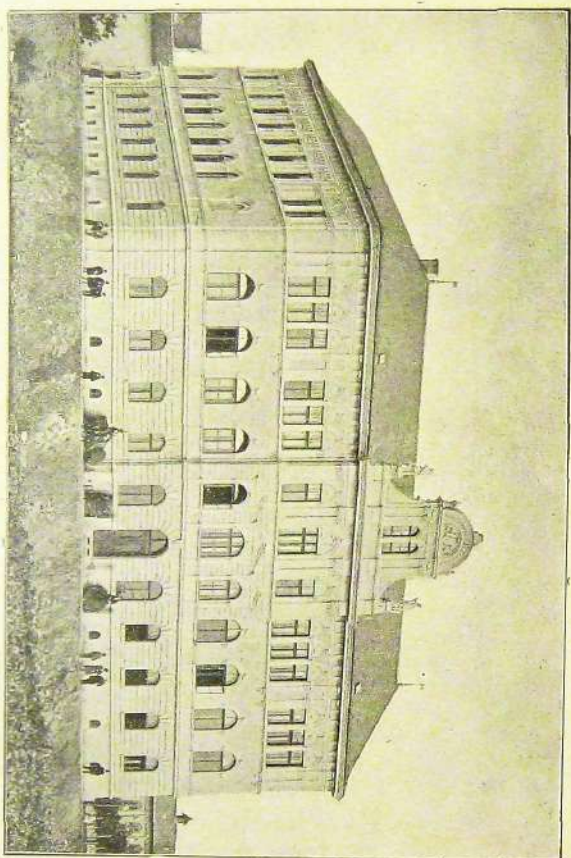
KNJIGA I.

U ZAGREBU

TISAK C. ALBRECHTA (JOS. WITTASEK)

1899.

Šumarski dom hrv.-slav. šumarskoga društva u Zagrebu.

SPOMENICA

HRVATSKO-SLAVONSKOGA

ŠUMARSKOGA DRUŽTVA

U ZAGREBU.

KNJIGA I.

U ZAGREBU

TISAK C. ALBRECHTA (JOS. WITTASEK)

1899.

Predgovor.

Usjednici upravljajućega odbora hrv.-slav. šumarskoga društva, koja se je u Zagrebu obdržavala u oči glavne skupštine i otvorenja šumarskog doma i muzeja, pak kr. šumarske akademije, predložio je društveni član i odbornik ujedno tadanji urednik društvenog časopisa g. Josip Kozarac, da u čast ove riedke slave izadje budući broj »Šumarskoga lista« u svečanom ruhu, pa da u spomen te slave, koja je dobrim dielom plod nastojanja hrv.-slav. šumarskoga društva, bude u tom »svečanom broju« u posebnih člancih, koje da izrade društveni članovi gg.. I. Partaš i A. Borošić, opisan sam šumarski dom i šumarski muzej, kr. gospodarsko i šumarsko učilište križevačko, kao do sele jedino domaće šumarsko učilište, njegovo ustrojstvo, te dojam na hrvatsko šumarstvo, konačno da se u tom broju donese historija hrv.-slav. šumarskoga društva. Potonji članak da se ukrasi slikami i životopisi svih dosadanih društvenih predsjednikâ, podpredsjednikâ, tajnikâ i urednikâ društvenog organa.

Ovaj liepi predlog upravni je odbor odmah jednoglasno prihvatio, nu jer se je doskora uvidilo, da taj podhvat zahtjeva više vremena, pa da redovito izdavanje društvenog časopisa ne zapne, odustalo se je od izdanja svečanog broja »Šumarskoga lista«

i odlučeno, da mimo redovitih brojeva istoga izadje posebna »spomenica«.

Izradba fotografijâ, a po tom dobava mnogobrojnih cliché-a, navlastito već blagopokojnih članova, kao i sabiranje podataka za njihov životopis, iziskivalo je mnogo truda i vremena, te i sada još podpunoma dovršeno nije. Odlučeno je stoga, s jedne strane, da ne bude uslied toga spomenica krnjom, zdruge strane opet, jer je najzgodnije, da zadnji članak izadje prigodom 25-godišnjice društva, da se historija hrv.-slav. šumarskoga društva sa svimi slikami i životopisi izda kao »spomenica, knjiga II.« prigodom toga društvenova jubileja, kojega će se vrieme skorim izpuniti, pa da se sada izda samo ova I. knjiga »spomenice« kojoj je svrha, da očuva sadanjim i kasnijim društvenim članovima spomen na riedku prošlogodišnju slavu domaćega šumarstva.

Upravljaјуći odbor
hrv.-slav. šumarskoga društva.

Šumarski dom i šumarski muzej.

Prvna namisao, da si hrv.-slav. šumarsko društvo osnuje svoj vlastiti dom, koji bi mu bio gajilištem i duševnim ognjištem, potaknuta je jur prije 10 godina, kad je na XIII. redovitoj glavnoj društvenoj skupštini, obdržavanoj dne 4. rujna 1889. u kr. i slobodnom gradu Osieku, član društva šumarnik Makso Prokić stavio predlog, da si hrv.-slav. šumarsko društvo u glavnom zemaljskom gradu Zagrebu sagradi svoj vlastiti dom. ✓

Ovaj predlog prihvatila je skupština jednodušno, te je pozvala upravljajući odbor društva, da glede namaknuća sredstvá, potrebitih za izvedenje te namisli, poduzme dalnju akciju.

Upravljajući odbor obratio se je na to posebnom okružnicom na sve mogućnike i prijatelje šumarstva u zemlji, moleć za pri-nose u svrhu namaknuća nužдне gradjeвне glavнице, a podjedno je i gradsku obćinu u Zagrebu zamolio, da društву za gradnju društvenoga doma odstupi bezplatno gradilište. ✓

Uspjeh ove akcije upr. odbora bio je vrlo slab, pošto je društvo do konca god. 1893. sabralo u tu svrhu jedva 291 for. 70 nč. doćim je gradska obćina u Zagrebu zaključkom gradskog zastupstva od 26. ožujka 1890., odbila bila molbu društva za odstup bezplatnog gradilišta za gradnju šumarskoga doma. ✓

»Veleštovana gospodo! Pošto je dnevni red naše ovogodišnje glavne skupštine iscrpljen, smatram si svojom ugodnom dužnošću, da zastupniku vis. kr. zemaljske vlade presv. g. kr. banskom savjetniku dru. Ivi Malinu izrazim u ime hrv.-slav. šum. društva smjernu zahvalnost, što je Nj. Presvietlost izvoljela svojim posjetom našu glavnu skupštinu odlikovati. Koliko mi je znano, prvi je to put, da je vis. kr. zem. vlada blagoizvoljela izaslati svojega predstavnika na skupštinu hrv.-slav. šumarskoga društva. Blagodarnost naša s toga je tim veća, jer nam je to ne samo znakom, da vis. kr. zemaljska vlada budno prati rad našega društva i da ga odobrava, nego nam je ono i zalogom boljoj budućnosti šumarstva i šumarskog stališa domovine naše.

Čast mi je nadalje našim milim gostima, kao i ostalim zastupnicima prijateljskih društava i korporacija zahvaliti se, što nas izvolješe svojim posjetom počastiti, moleć ih podjedno, da izvole svojim opunomoćiteljem izručiti naš prijateljski pozdrav.

Bože daj, da se do godine opet vidimo i naš rad nastavimo!

Time dovršujem i zaključujem XXII. redovitu glavnu skupštinu hrv.-slav. šum. društva.

Uz burno klicanje: »Živio predsjednik!« razidjoše se po tom skupštinari.

Povodom otvorenja šumarskog doma i šumarskog muzeja, kao i otvorenja kr. šumarske akademije stiglo je predsjedničtvu hrv.-slav. šumarskoga društva i rektoratu kr. sveučilišta Franje Josipa I. u Zagrebu više brzozavih pozdrava, i to:

Od Preuzvišenog gospodina bana Dragutina grofa Khuen-Hedervary-a, kao društvenog pokrovitelja, koji glasi:

»Žaleći, što ne mogu biti prisutan kod svetčanog otvorenja šumarskoga doma, pozdravljam Presvietlost Vašu i cijelo društvo, čestitam na sretno dovršenom djelu«.

Od Preuz. gosp. kr. ug. ministra za poljodjelstvo E. Darany-a, (upravljen na preuzv. gosp. bana), koji glasi: »Ljubezni poziv Preuzvišenosti Vaše danas tek primio, kratkoća vremena ne dozvoljava mi, da izašaljem zastupnika, što me ipak ne prijeći, a da se na pozivu najiskrenije ne zahvalim«.

Od rektorata c. kr. visoke škole za zemljotežtvo u Beču (Hochschule für Bodencultur), upravljén na rektorat kr. sveučilišta u Zagrebu, koji glasi:

»Dem hohen Senate der ehrwürdigen Universität Agram spreche ich im Namen des Professoren-Collegiums der Hochschule für Bodencultur die wärmsten Glückwünsche zur Eröffnung der forstwirtschaftlichen Abtheilung aus, gleichzeitig auch das aufrichtige Bedauern, dass eine persönliche Betheiligung an der bedeutungsvollen Feier nicht möglich ist. Möge sich die jüngste Hochstätte der Forstwissenschaft und des forstlichen Unterrichtes in Zusammenwirken tüchtiger Fachmänner und hervorragender Vertreter der grundlegenden Wissenschaften in gedeihlichster Weise entwickeln und dem kroatischen Forstwesen zum Segen, ihrer Hochschule aber zur Ehre gereichen. Wir bringen dem jungen hoffnungsvollen Schwesterinstitute die wärmsten Sympathien entgegen. Von Guttenberg, Rector«.

Od ravnateljstva kr. šumarske akademije u Šćavnici, (upravljén na rektorat kr. sveučilišta), koji glasi:

»Prigodom otvorenja tamošnje šumarske akademije kao pobratimskog zavoda iskreno želimo, da se ona, svladav prve poteškoće, razvije i postavljeni si cilj postigne. Ravnatelj akademije: »Dr. Schwarz«.

Od profesorskog zbora c. kr. visoke škole za zemljotežtvo u Beču, koji glasi:

»Die Professoren der Hochschule für Bodencultur danken dem hochgeehrten Praesidium des kroatisch-slavonischen Forstvereines für die freundliche Einladung zur Generalversammlung, sprechen ihre wärmsten Glückwünsche zur Eröffnung des Vereinshauses und der neuen forstlichen Hochschule aus, und bedauern aufrichtig durch dringliche lehramtliche Verpflichtungen verhindert zu sein der denkwürdigen Feier beizuwohnen«.

Osim toga stigli su brzoglasni pozdravi od uredništva časopisa »Oesterr. Forst- u. Jagdzeitung« u Beču, zatim od društvenih članova, Sl. Koziaka, Antoša, Dr. Gürtha, A. Ugrenovića i N. Pleše.

